

Ιερομόναχος Βασίλειος Βατοπεδινός (1867 - 3 Σεπτεμβρίου 1934)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ιερομόναχος Βασίλειος Βατοπεδινός, ανεπαύθη βασανιζόμενος από των ασεβών

Ιερομόναχος Βασίλειος Βατοπεδινός, ανεπαύθη βασανιζόμενος από των ασεβών

Ο κατά κόσμον Βασίλειος Δημόπουλος γεννήθηκε το έτος 1867 στο χωριό Αγία Μαρίνα Λοκρίδος. Ήταν εξάδελφος του Προηγούμενου Ιακώβου Βατοπεδινού († 1924). Το έτος 1886 προσήλθε στη μονή Βατοπεδίου και το 1893 εκάρη μοναχός σε αυτή. Το 1894 χειροτονήθηκε διάκονος και ακολούθησε τον θείο και Γέροντά του Ιάκωβο στη Ρωσία, στο Πατριαρχικό Μετόχιο του Αγίου Σέργιου στη Μόσχα.

Εκεί σπούδασε, διακόνησε άοκνα, πρόθυμα, φιλότιμα και με κάθε επιμέλεια το Μετόχι. Χειροτονήθηκε πρεσβύτερος το 1913. Ως ιερέυς έλαβε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο το οφίκιο του σακελλίωνος και αργότερα του αρχιμανδρίτου. Το 1924, μετά την κοίμηση του Γέροντός του, τον διαδέχθηκε στην αντιπροσωπεία του Μετοχίου. Υπέγραφε ως Αρχιμανδρίτης Βασίλειος Βατοπεδινός, Αντιπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριαρχείου και του Αρχιεπισκόπου Σιναίου εν τη Σοβιετική Ρωσία». Μία περίοδο ήταν αντιπρόσωπος του Πατριάρχου Αλεξανδρείας. Στη μονή Βατοπεδίου σώζονται πολύτιμα αφιερώματά του, όπως τα αργυροεπίχρυσά κι επισμαλτωμένα μανουάλια της Παναγίας της Βηματάρισσας, τα οποία τοποθετούνται μπροστά από την αγία και θαυματουργή εικόνα της κατά τις πανηγύρεις.

Λόγω της κακής πολιτικής καταστάσεως «αυτό το όποιον εστερείτο ο Αρχιμ.

Βασίλειος δεν ήσαν οι τίτλοι και αι τιμαί, αλλά αυτά τάυτα τα πρώτα χρειώδη διαβιώσεως και επιβιώσεως εκ της πείνης και των κακουχιών». Σ' επιστολή του προς τη μονή της μετάνοιας του μεταξύ των άλλων έγραφε: «Η εδώ κατάστασις καθημερινώς βαίνει επί τα χείρω ιδία εις τα πρώτα είδη της αυτοσυντηρήσεως. Γνωστός κομμουνιστής είπεν ότι οι κάτοικοι της Μόσχας θα τρέχουν από πρωίας μέχρις εσπέρας να πιάσουν έναν ποντικόν προς βρώσιν. Ο λόγος του εν λόγω κομμουνιστού ήρχισε να επαληθεύη εις την πραγματικότητα του ημερησίου βίου». Ήταν άνθρωπος καλοκάγαθος, καλοπροαίρετος και καλοδιάθετος.

Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 3.9.1934, βασανιζόμενος υπό των άσεβών κομμουνιστών, μετά την κατάληψη των οικημάτων του μετοχιού.

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Πληροφορίες μας έδωσε ο μοναχός Ιωσήφ Βατοπεδινός, τον οποίο κι ευχαριστούμε. Χρυσοστόμου Καλαϊτζή διακόνου, Το Μετόχιον του Οικουμενικού Πατριαρχείου εν Μόσχα «Ο Άγιος Σέργιος» και οι ηγούμενοι αυτού (1881-1936), Κατερίνη 1991, σσ. 631-760.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνος Τόμος Α΄ - 1900-1955, σελ. 281-282, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.